

<div>DEFINICJA</div> <div>Rozkład gamma (parametry, gęstość, MGF)</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>	<div>DEFINICJA</div> <div>Rozkład chi kwadrat (parametry, gęstość, MGF)</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>
<div>DEFINICJA</div> <div>Rozkład beta (parametry, gęstość)</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>	<div>TWIERDZENIE</div> <div>Zależności między rozkładami beta, gamma, chi kwadrat</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>
<div>DEFINICJA</div> <div>Rozkład normalny (parametry, gęstość, MGF)</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>	<div>DEFINICJA</div> <div>Wielowymiarowy rozkład normalny (parametry, gęstość, MGF)</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>
<div>TWIERDZENIE</div> <div>Przekształcenie liniowe wielowymiarowego rozkładu normalnego</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>	<div>TWIERDZENIE</div> <div>Rozkłady brzegowe w wielowymiarowym rozkładzie normalnym</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>
<div>DEFINICJA</div> <div>Rozkład t-Studenta (parametry, i otrzymywanie z innych rozkładów)</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>	<div>TWIERDZENIE</div> <div>Twierdzenie Studenta</div> <div>TEORIA STATYSTYKI</div>

<p>Parametry: $r > 0$</p> $f(x) = \begin{cases} \frac{1}{\Gamma(r/2)2^{r/2}} x^{r/2-1} e^{-x/2}, & x \in (0, \infty) \\ 0, & \text{w p.p.} \end{cases}$ $M_X(t) = (1 - 2t)^{-r/2}, t < \frac{1}{2}$	<p>Parametry: $\alpha > 0, \beta > 0$</p> $f(x) = \begin{cases} \frac{1}{\Gamma(\alpha)\beta^\alpha} x^{\alpha-1} e^{-x/\beta}, & x \in (0, \infty) \\ 0, & \text{w p.p.} \end{cases}$ $M_X(t) = \left(\frac{1}{1 - \beta t} \right)^\alpha, t < \frac{1}{\beta}$
<ul style="list-style-type: none"> • $\Gamma(r/2, 2) \stackrel{d}{=} \chi^2(r)$ • $\Gamma(1, \frac{1}{\lambda}) \stackrel{d}{=} \mathcal{E}(\lambda)$ • $\sum_{i=1}^n \Gamma(\alpha_i, \beta) \stackrel{d}{=} \Gamma(\sum_{i=1}^n \alpha_i, \beta)$ • $\sum_{i=1}^n \chi^2(r_i) \stackrel{d}{=} \chi^2(\sum_{i=1}^n r_i)$ 	<p>Parametry: $\alpha > 0, \beta > 0$</p> $f(x) = \begin{cases} \frac{\Gamma(\alpha+\beta)}{\Gamma(\alpha)\Gamma(\beta)} x^{\alpha-1} (1-x)^{\beta-1}, & x \in (0, 1) \\ 0, & \text{w p.p.} \end{cases}$
<p>Parametry: $\boldsymbol{\mu} \in \mathbb{R}^n, \boldsymbol{\Sigma} \in M_{n \times n}(\mathbb{R})$ symetryczna, dodatnio określona</p> $f(\mathbf{x}) = \frac{1}{(2\pi)^{n/2} \boldsymbol{\Sigma} ^{1/2}} \exp \left\{ -\frac{1}{2} (\mathbf{x} - \boldsymbol{\mu})^T \boldsymbol{\Sigma} (\mathbf{x} - \boldsymbol{\mu}) \right\}$ $M_x(\mathbf{t}) = \exp \left\{ \mathbf{t}^T \boldsymbol{\mu} + \frac{1}{2} \mathbf{t}^T \boldsymbol{\Sigma} \mathbf{t} \right\}$	<p>Parametry: $\mu \in \mathbb{R}, \sigma^2 > 0$</p> $f(x) = \frac{1}{\sigma \sqrt{2\pi}} e^{-\frac{(x-\mu)^2}{2\sigma^2}}$ $M_X(t) = e^{\mu t + \frac{1}{2} \sigma^2 t^2}$
<p>Niech $\mathbf{X}$ ma rozkład $\mathcal{N}_n(\boldsymbol{\mu}, \boldsymbol{\Sigma})$, gdzie</p> $\boldsymbol{\mu} = \begin{bmatrix} \mu_1 \\ \mu_2 \end{bmatrix}, \boldsymbol{\Sigma} = \begin{bmatrix} \Sigma_{11} & \Sigma_{12} \\ \Sigma_{21} & \Sigma_{22} \end{bmatrix}.$ <p>Wtedy $\mathbf{X}_1$ ma rozkład $\mathcal{N}_m(\boldsymbol{\mu}_1, \boldsymbol{\Sigma}_{11})$. Ponadto $\mathbf{X}_1, \mathbf{X}_2$ są niezależne wtw., gdy $\boldsymbol{\Sigma}_{12} = \mathbf{0}$.</p>	<p>Niech $\mathbf{X}$ ma rozkład $\mathcal{N}_n(\boldsymbol{\mu}, \boldsymbol{\Sigma})$. Niech $\mathbf{A} \in M_{m \times n}(\mathbb{R}), \mathbf{b} \in \mathbb{R}^m$. Wtedy $\mathbf{AX} + \mathbf{b}$ ma rozkład $\mathcal{N}_m(\mathbf{A}\boldsymbol{\mu} + \mathbf{b}, \mathbf{A}\boldsymbol{\Sigma}\mathbf{A}^T)$.</p>
<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będą i.i.d. zmiennymi z rozkładu $\mathcal{N}(\mu, \sigma^2)$. Oznaczmy $\bar{X} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i$, $S^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2$. Wtedy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • $\bar{X}$ ma rozkład $\mathcal{N}(\mu, \frac{\sigma^2}{n})$. • $\bar{X}$ i S^2 są niezależne. • $(n-1)S^2/\sigma^2$ ma rozkład $\chi^2(n-1)$. • Zmienna $T = \frac{\bar{X} - \mu}{S/\sqrt{n}}$ ma rozkład Studenta z $n-1$ stopniami swobody. 	<p>Parametr: $r > 0$</p> <p>Niech $W \sim \mathcal{N}(0, 1), V \sim \chi^2(r)$. Wtedy</p> $T = \frac{W}{\sqrt{V/r}}$ <p>ma rozkład Studenta z r stopniami swobody.</p>

<p>DEFINICJA</p> <p>Rozkład F-Snedecora (parametry i otrzymywanie z innych rozkładów)</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Zbieżność wg prawdopodobieństwa</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Słabe prawo wielkich liczb</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Estymator zgodny</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>DEFINICJA</p> <p>Zbieżność wg rozkładu</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Ograniczenie w prawdopodobieństwie</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Twierdzenia o Δ-metodzie</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Zbieżność MGF a zbieżność wg rozkładu</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Centralne twierdzenie graniczne</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Rozkład łączny i brzegowy statystyk porządkowych</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>

<p>Mówimy, że ciąg zmiennych losowych $\{X_n\}$ zbiega wg prawdopodobieństwa do X, jeżeli dla każdego $\epsilon > 0$</p> $\lim_{n \rightarrow \infty} P(X_n - X \geq \epsilon) = 0.$	<p>Parametry: $r_1, r_2 > 0$ Niech $U \sim \chi^2(r_1), V \sim \chi^2(r_2)$. Wtedy zmienna</p> $W = \frac{U/r_1}{V/r_2}$ <p>ma rozkład Snedecora z r_1 stopniami swobody w liczniku i r_2 w mianowniku.</p>
<p>Niech zmienna X ma gęstość $f(x, \theta), \theta \in \Omega$. Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbką z rozkładu X i niech T_n oznacza statystykę. T_n nazywamy zgodnym estymatorem θ, jeżeli</p> $T_n \xrightarrow{P} \theta.$	<p>Niech $\{X_n\}$ będzie ciągiem i.i.d. zmiennych losowych o średniej μ i wariancji $\sigma^2 < \infty$. Wtedy</p> $\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n X_i \xrightarrow{P} \mu.$
<p>Mówimy, że ciąg zmiennych losowych $\{X_n\}$ jest ograniczony w prawdopodobieństwie, jeżeli dla każdego $\epsilon > 0$ istnieją $B_\epsilon > 0$ i indeks N_ϵ takie, że</p> $n \geq N_\epsilon \Rightarrow P(X_n \leq B_\epsilon) \geq 1 - \epsilon$	<p>Mówimy, że ciąg zmiennych losowych $\{X_n\}$ zbiega wg rozkładu do X, jeżeli dla każdego punktu ciągłości x dystrybucyj F_X mamy</p> $\lim_{n \rightarrow \infty} F_{X_n}(x) = F_X(x).$
<p>Niech $\{X_n\}$ będzie ciągiem zmiennych losowych takich, że $M_{X_n}(t)$ istnieją dla $t \in (-h, h)$. Niech X będzie zmienną losową taką, że $M_X(t)$ istnieje dla $t \in [-h_1, h_1] \subseteq [-h, h]$. Jeżeli dla $t \in [-h_1, h_1]$ mamy $\lim_{n \rightarrow \infty} M_{X_n}(t) = M_X(t)$, to $X_n \xrightarrow{D} X$.</p>	<ul style="list-style-type: none"> Niech $\{Y_n\}$ będzie ciągiem zmiennych losowych ograniczonych w prawdopodobieństwie. Załóżmy, że $X_n = o_p(Y_n)$. Wtedy $X_n \xrightarrow{P} 0$. Niech $\{X_n\}$ będzie ciągiem zmiennych losowych takich, że $\sqrt{n}(X_n - \theta) \xrightarrow{D} \mathcal{N}(0, \sigma^2)$. Załóżmy, że $g(x)$ jest różniczkowalna w θ i $g'(\theta) \neq 0$. Wtedy $\sqrt{n}(g(X_n) - g(\theta)) \xrightarrow{D} \mathcal{N}(0, \sigma^2(g'(\theta))^2)$.
$g(y_1, y_2, \dots, y_n) = \begin{cases} n! \prod_{i=1}^n f(y_i), & y_i \text{ rosnąco} \\ 0, & \text{w p.p.} \end{cases}$ $g_k(y_k) = \int_a^{y_2} \cdots \int_a^{y_k} \int_{y_k}^b \cdots \int_{y_{n-1}}^b n! \prod f(y_i) dy_n \cdots dy_{k+1} dy_{k-1} \cdots dy_1.$	<p>Niech $\{X_n\}$ będzie ciągiem i.i.d. zmiennych losowych z rozkładu o średniej μ i wariancji $0 < \sigma^2 < \infty$. Wtedy</p> $\frac{\sum_{i=1}^n X_i - n\mu}{\sigma \sqrt{n}} = \frac{\sqrt{n}(\bar{X}_n - \mu)}{\sigma} \xrightarrow{D} \mathcal{N}(0, 1).$

<p>DEFINICJA</p> <p>Estymator największej wiarygodności (MLE)</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>MLE funkcji parametru</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Warunki na zgodność MLE</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Warunki regularności rodziny $f(x; \theta)$</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>DEFINICJA</p> <p>Informacja Fishera (dodatkowe założenia)</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Estymator wydajny</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Nierówność Craméra-Rao</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Asymptotyczny rozkład różnicy estymatorów</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>DEFINICJA</p> <p>Wydajność asymptotyczna</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Estymator nieobciążony o minimalnej wariancji</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>

<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu o gęstości $f(x; \theta)$, $\theta \in \Omega$. Załóżmy że $\hat{\theta}$ jest MLE parametru θ. Wtedy $g(\hat{\theta})$ jest MLE parametru $\eta = g(\theta)$.</p>	<p>Mówimy, że $\hat{\theta} = \hat{\theta}(\mathbf{X})$ jest estymatorem największej wiarygodności θ, jeżeli</p> $\hat{\theta} = \operatorname{Argmax} L(\theta; \mathbf{X}),$ <p>gdzie $L(\theta; \mathbf{X}) = \prod_{i=1}^n f(x_i; \theta)$, $\theta \in \Omega$ (funkcja wiarygodności).</p>
<ol style="list-style-type: none"> 0. Funkcje gęstości są rozróżnialne, tzn. $\theta \neq \theta' \Rightarrow f(x_i; \theta) \neq f(x_i, \theta')$. 1. Funkcje gęstości mają ten sam nośnik dla wszystkich θ. 2. θ_0 (faktyczna wartość θ) leży wewnątrz Ω. 3. $f(x; \theta)$ jest dwukrotnie różniczkowalna po θ. 4. $\int f(x; \theta) dx$ jest dwukrotnie różniczkowalna pod całką. 5. $f(x; \theta)$ jest trzykrotnie różniczkowalna po θ. Dla każdej $\theta \in \Omega$ istnieje stała c i funkcja $M(x)$ taka, że $\left \frac{\partial^3}{\partial \theta^3} \log f(x; \theta) \right \leq M(x)$, $E_{\theta_0}[M(x)] < \infty$ dla $\theta \in (\theta_0 - c, \theta_0 + c)$. 	<p>Załóżmy, że rodzina $f(x; \theta)$ jest różna dla różnych θ, ma wspólny nośnik i faktyczny parametr θ_0 jest we wnętrzu Ω. Wtedy $\frac{\partial}{\partial \theta} L(\theta) = 0$ ma rozwiązanie θ_n będące zgodnym estymatorem θ.</p>
<p>Mówimy, że Y - zgodny estymator θ jest wydajny, jeżeli wariancja Y osiąga dolne ograniczenie w nierówności Craméra-Rao.</p>	<p>Założenia: warunki regularności (R0)-(R4) Dla rozkładu $f(x; \theta)$ określamy</p> $I(\theta) = \mathbb{E} \left[\left(\frac{\partial \log f(X; \theta)}{\partial \theta} \right)^2 \right] =$ $= \operatorname{Var} \left(\frac{\partial \log f(X; \theta)}{\partial \theta} \right) = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{\partial^2 \log f(x; \theta)}{\partial \theta^2} f(x; \theta) dx$
<p>Niech zachodzą warunki regularności (R0)-(R5). Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu $f(x; \theta_0)$ o niezerowej i skończonej informacji Fishera. Jeżeli $g(x)$ jest funkcją ciągłą i różniczkowalną w θ_0, to ciąg zgodnych MLE spełnia</p> $\sqrt{n}(g(\hat{\theta}) - g(\theta_0)) \xrightarrow{D} \mathcal{N} \left(0, \frac{g'(\theta_0)^2}{I(\theta_0)} \right).$	<p>Niech zachodzą warunki regularności (R0)-(R4). Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu o gęstości $f(x; \theta)$, $\theta \in \Omega$. Niech $Y = u(X_1, X_2, \dots, X_n)$ będzie statystyką o średniej $\mathbb{E}[Y] = k(\theta)$. Wtedy</p> $\operatorname{Var}(Y) \geq \frac{[k'(\theta)]^2}{nI(\theta)}.$ <p>W szczególności, dla Y - zgodnego estymatora θ mamy</p> $\operatorname{Var}(Y) \geq \frac{1}{nI(\theta)}.$
<p>Estymator nieobciążony o wariancji mniejszej niż dowolny inny estymator nieobciążony.</p>	<p>Niech $\hat{\theta}_{1n}$ będzie zgodnym estymatorem θ_0 takim, że $\sqrt{n}(\hat{\theta}_{1n} - \theta_0) \xrightarrow{D} \mathcal{N}(0, \sigma_{\hat{\theta}_{1n}}^2)$. Wydajnością asymptotyczną nazywamy stosunek $e(\hat{\theta}_n) = \frac{1/I(\theta_0)}{\sigma_{\hat{\theta}_{1n}}^2}$. Estymator jest asymptotycznie wydajny, jeżeli ten stosunek wynosi 1. Asymptotyczna wydajność względna $\hat{\theta}_{1n}$ względem $\hat{\theta}_{2n}$ to stosunek tych wartości.</p>

<p>DEFINICJA</p> <p>Statystyka dostateczna</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Twierdzenie Neymana</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Twierdzenie Rao-Blackwella</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Zależność MLE od statystyki dostatecznej</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>DEFINICJA</p> <p>Zupełna rodzina rozkładów</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Twierdzenie Lehmana-Scheffégo</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>DEFINICJA</p> <p>Dostateczna statystyka zupełna</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>DEFINICJA</p> <p>Regularna klasa wykładnicza</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>
<p>TWIERDZENIE</p> <p>Własności statystyki z regularnej klasy wykładniczej</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>	<p>TWIERDZENIE</p> <p>Zupełna statystyka z regularnej klasy wykładniczej</p> <p>TEORIA STATYSTYKI</p>

<p>Statystyka $Y_1 = u_1(X_1, X_2, \dots, X_n)$ z próby o rozkładzie (dyskretnym lub ciągłym) $f(x; \theta)$ jest dostateczna wtw., gdy istnieją dwie nieujemne funkcje k_1, k_2 takie, że</p> $\prod_{i=1}^n f(x_i; \theta) = k_1[u_1(x_1, x_2, \dots, x_n); \theta] k_2(x_1, x_2, \dots, x_n),$ <p>gdzie k_2 nie zależy od θ.</p>	<p>Statystyka $Y_1 = u_1(X_1, X_2, \dots, X_n)$ z próby o rozkładzie (dyskretnym lub ciągłym) $f(x; \theta)$ jest dostateczna wtw., gdy</p> $\frac{f(x_1; \theta) f(x_2; \theta) \dots f(x_n; \theta)}{f_{Y_1}[u_1(x_1, x_2, \dots, x_n); \theta]} = H(x_1, x_2, \dots, x_n),$ <p>gdzie funkcja H nie zależy od θ.</p>
<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu o gęstości (dyskretniej lub ciągłej) $f(x; \theta), \theta \in \Omega$. Jeżeli dla θ istnieją statystyka dostateczna Y_1 oraz jedyny estymator największej wiarygodności $\hat{\theta}$, to $\hat{\theta}$ jest funkcją Y_1.</p>	<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu o gęstości (dyskretniej lub ciągłej) $f(x; \theta), \theta \in \Omega$. Niech Y_1 będzie statystyką dostateczną dla θ i niech Y_2 będzie nieobciążonym estymatorem θ, który nie jest funkcją samego Y_1.</p> <p>Wtedy statystyka $\varphi(Y_1)$ dana przez funkcję $\varphi(y_1) = \mathbb{E}[Y_2 Y_1 = y_1]$ jest statystyką dostateczną, nieobciążonym estymatorem θ i ma wariancję mniejszą niż $Var(Y_2)$.</p>
<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu o gęstości (dyskretniej lub ciągłej) $f(x, \theta)$. Niech Y_1 będzie statystyką dostateczną dla θ i niech rodzina $\{f_{Y_1}(y_1, \theta) : \theta \in \Omega\}$ będzie zupełna. Jeżeli istnieje funkcja od Y_1, która jest nieobciążonym estymatorem θ, to jest też jedynym ENMW.</p>	<p>Niech zmienna losowa Z będzie ciągła lub dyskretna o rozkładzie z rodziny $\{h(z; \theta) : \theta \in \Omega\}$. Jeżeli z faktu, że dla każdej $\theta \in \Omega, \mathbb{E}[u(Z)] = 0$ można wnioskować, że $u(z) = 0$ wszędzie poza punktami o prawdopodobieństwie zerowym dla każdego $h(z; \theta)$ z tej rodziny, to rodzinę $h(z; \theta)$ nazywamy zupełną rodziną rozkładów.</p>
<p>Mówimy, że rozkład jest w regularnej klasie wykładniczej, jeżeli jest postaci</p> $f(x; \theta) = \begin{cases} \exp[p(\theta)K(x) + S(x) + q(\theta)], & x \in \mathcal{S} \\ 0, & \text{w p.p.,} \end{cases}$ <p>Jeżeli $\mathcal{S}$ nie zależy od θ, $p(\theta)$ jest ciągłą, nietrywialną funkcją θ, S jest ciągłą funkcją x oraz $K'(x) \neq 0$.</p>	<p>Statystyka $Y_1 = u_1(X_1, X_2, \dots, X_n)$ z próby o rozkładzie (dyskretnym lub ciągłym) $f(x; \theta), \theta \in \Omega$ jest dostateczna i zupełna wtw., gdy jest dostateczna i rodzina $\{f_{Y_1}(y_1, \theta) : \theta \in \Omega\}$ jest zupełna.</p>
<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu o gęstości $f(x; \theta), \theta \in (\gamma, \delta)$ z regularnej klasy wykładniczej. Wtedy statystyka $Y_1 = \sum_{i=1}^n K(X_i)$ jest dostateczną statystyką zupełną.</p>	<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu z regularnej klasy wykładniczej. Wtedy statystyka $Y_1 = \sum_{i=1}^n K(X_i)$ ma własności:</p> <ol style="list-style-type: none"> $f_{Y_1}(y_1; \theta) = R(y_1) \exp[p(\theta)y_1 + nq(\theta)]$, gdzie $R(y_1)$ i $q(\theta)$ nie zależą od θ, $\mathbb{E}[Y_1] = -n \frac{q'(\theta)}{p'(\theta)}$, $Var(Y_1) = n \frac{1}{p'(\theta)^3} \{p''(\theta)q'(\theta) - q''(\theta)p'(\theta)\}$.

<p>Twierdzenie</p> <p>Dostateczny warunek na niezależność statystyki</p> <p>Teoria Statystyki</p>	<p>Definicja</p> <p>Błąd I i II rodzaju</p> <p>Teoria Statystyki</p>
<p>Definicja</p> <p>Poziom istotności (i jego interpretacja)</p> <p>Teoria Statystyki</p>	<p>Definicja</p> <p>Moc testu statystycznego</p> <p>Teoria Statystyki</p>
<p>Definicja</p> <p>Obszar krytyczny</p> <p>Teoria Statystyki</p>	<p>Definicja</p> <p>Wielkość obszaru krytycznego</p> <p>Teoria Statystyki</p>
<p>Definicja</p> <p>Najlepszy obszar krytyczny (rozmiaru α)</p> <p>Teoria Statystyki</p>	<p>Twierdzenie</p> <p>Twierdzenie Neymana-Pearsona</p> <p>Teoria Statystyki</p>
<p>Definicja</p> <p>Test jednostajnie najmocniejszy</p> <p>Teoria Statystyki</p>	

<p>Błąd I rodzaju: odrzucenie hipotezy zerowej, gdy jest poprawna.</p> <p>Błąd II rodzaju: przyjęcie hipotezy zerowej, gdy jest błędna.</p>	<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie próbą z rozkładu $f(x; \theta), \theta \in \Omega$, gdzie Ω jest przedziałem. Niech Y_1 będzie zupełną statystyką dostateczną dla θ i niech Z będzie inną statystyką, która nie jest funkcją samego Y_1. Jeżeli rozkład Z nie zależy od θ, to Z jest niezależne od Y_1.</p>
<p>Mocą testu nazywamy prawdopodobieństwo niepopelnienia błędu II rodzaju.</p>	<p>Poziom istotności α to liczba z przedziału $[0, 1]$. Interpretujemy to jako akceptowalne ryzyko popelnienia błędu I rodzaju.</p>
<p>Obszar krytyczny C ma wielkość α, jeżeli</p> $\alpha = \max_{\theta \in \omega_0} P_{\theta}[(X_1, X_2, \dots, X_n) \in C].$ <p>Zatem jest to też prawdopodobieństwo popelnienia błędu I rodzaju.</p>	<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_n$ będzie testowaną próbą. Obszarem krytycznym C nazywamy taki podzbiór przestrzeni próbek $\mathcal{D}$, że hipotezę zerową odrzucamy wtedy i tylko wtedy, gdy $(X_1, X_2, \dots, X_n) \in C$.</p>
<p>Niech $X_1, X_2, \dots, X_2$ będzie próbą z rozkładu $f(x; \theta)$. Niech $\Omega = \{\theta', \theta''\}$ i niech C będzie takim podzbiorem przestrzeni próbek, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> • $\frac{L(\theta'; x)}{L(\theta''; x)} \leq k$, dla wszystkich $x \in C$, • $\frac{L(\theta'; x)}{L(\theta''; x)} \geq k$, dla wszystkich $x \in C^C$, • $\alpha = P_{H_0}[X \in C]$. <p>Wtedy C jest najlepszym obszarem krytycznym wielkości α dla testowania hipotezy $H_0 : \theta = \theta'$ przeciw hipotezie $H_1 : \theta = \theta''$.</p>	<p>Mówimy, że C jest najlepszym obszarem krytycznym rozmiaru α dla prostej hipotezy $H_0 : \theta = \theta'$ przeciw prostej hipotezie $H_1 : \theta = \theta''$, jeżeli</p> <ul style="list-style-type: none"> • $P_{\theta'}[X \in C] = \alpha$, • $P_{\theta''}[X \in C] \geq P_{\theta''}[X \in A]$ dla każdego innego pozbioru A wielkości α z przestrzeni próbek.
	<p>Obszar krytyczny C jest obszarem jednostajnie najmocniejszym wielkości α do testowania prostej hipotezy H_0 przeciw złożonej hipotezie H_1, jeżeli C jest najlepszym obszarem do testowania hipotezy H_0 przeciw każdej pojedynczej hipotezie spośród H_1. Test zdefiniowany takim obszarem nazywamy testem jednostajnie najmocniejszym o poziomie istotności α.</p>